

мя Христова-та вѣра ся разнесла и по Галлилеѣ, Финикиѣ и Си-
ріѣ, дѣто като чюль Савль че имало Християны, особито въ Да-
маскъ, зѣль отъ пръвосвященници-ты пълномощны писма до та-
мошны-ты Іудейскы старѣи, за да ги навърже и докара прѣдъ сѣ-
да въ Іерусалимъ. Тѣй той распахъ да заплашва и убива по-
слѣдователи-ты Христови ся приближавалъ камъ Дамаскъ, кога-то
изеднѣхъ го огрѣла на пѣтя още, една необыкновенно силна отъ
небо-то свѣтлинѣ. Това было посрѣдъ пладнѣ. Савль паднѣлъ
тогава на земѣ-тѣ, и чюль гласъ, кой-то му думалъ: «Савле! Са-
вле! защо мя гонишь?» — «Кой си ты Господи?» попыталъ
Савль. — «Азъ съмъ Назореянинъ-тъ Іисусъ, Кого-то ты гонишь.»
— «А какво ми заповѣдвашъ да направѣхъ?» попыталъ Савль. —
«Стани и иди въ града, и тамъ ще ти ся каже, какво ще да пра-
вишь.» Савль тогава станѣлъ, и очи-ти му были отворены, нѣ
нищо не виждалъ. И другари-ти му тѣй сѣще видѣли свѣтлинѣ-тѣ,
и чюли гласа, нѣ не могли да разберѣхъ думы-ты, ами стоѣли ка-
то замръзнули. Кога-то ся свършило вече това видѣніе, Савла по-
вели и го завели въ Дамаскъ, дѣто подиръ три дни слѣпецъ ел
покръстиль и прогѣдалъ. Отъ неприятель, сега, той станѣлъ най-
ревностенъ проповѣдникъ на Христово-то имя. Проповѣдъ-та си той
наченѣлъ още въ Дамаскъ, дѣто Іудей-ти понеже го знаели съ
каквѣ нѣль билъ дошѣлъ тамъ, пеньрѣвъ ся смаяли много, като го
видѣли, какъ ся промѣнилъ изеднѣхъ; нѣ изпослѣ го намразили,
и зѣли да търсятъ случай, за да го убѣхъ. За да ся избава отъ
замысли-ты имъ, Савль побѣгнѣлъ въ Арабіѣ, и като пристѣлъ
тамъ три години, върнѣлъ ся послѣ въ Іерусалимъ. Тамъ той по-
искалъ да влѣзе въ дружинѣ-тѣ на Христовы-ты ученици; нѣ тѣ
всичкы ся бояхъ отъ него, дордѣ го не завелъ Варнава при тѣхъ,
прѣдъ кои-то ся и порѣчилъ за некрещено-то му вече похристианва-
ніе. Въ Іерусалимъ той не прѣстоѣлъ повече отъ 15 дена; защо-то
смѣла-та му проповѣдъ и тука накарала Іудей-ты, да посѣхъхъ
врѣху живота му, кой-то да му опазить, братія-та тайно го прѣпра-
тили въ Кесаріѣ, и отъ тамъ въ отечество-то му — Тарсъ.

§. 6. Обръщаніе-то на Етиопскыя голѣмецъ.

Бато си свършихъ работѣ-тѣ въ Самаріѣ, Апостоли-ти Петръ
и Иванъ трѣгнѣхъ да си отидѣхъ въ Іерусалимъ, и изъ пѣтя,
отдѣ-то миняхъ, проповѣдувахъ и Св. Евангеліе. Тѣй сѣще и диа-
конъ Филиппъ трябаше вече да излѣзе отъ тамъ и да иде на дру-
гѣ странѣ да проповѣдува.